Europa opent diplomatieke

oorlog tegen Israël

tijdens rabbinale vergadering

Alhoewel er geen causaal verband is, laten de samenvallende gebeurtenissen een nasmaak achter.

door A.Z.

Alhoewel er geen causaal verband is, laten de samenvallende gebeurtenissen een nasmaak achter.

De Europese Unie doet mij denken aan een anekdote die Rabbijn Goldschmidt, de opperrabbijn van Moskou, mij verteld heeft. Bij de opening van de poorten van de Sovjet-Unie wilden vele Russen naar het buitenland. Zich Joods verklaren opende de deur naar Israël. Zo kwam een Rus bij het rabbinaat om een Joods attest te bekomen.

De Rabbijn vroeg welke relatie er bestaat tussen zijn familie en de Joodse gemeenschap. “Maar natuurlijk is er één”, antwoordde de man. “Mijn grootvader participeerde in een pogrom”. Indien iemand vraagt welke relatie de EU heeft met het bekampen van antisemitisme, kan men een gelijkaardig antwoord formuleren.

De Conferentie van Europese Rabbijnen, de ultieme vertegenwoordiger van het religieus Jodendom in Europa, hield een vergadering in Athene om de kleine Joodse gemeenschap daar te ondersteunen. De nationale staking op de laatste dag van de vergadering bewees dat de Griekse tragedie niet voorbij was. De pers heeft gewoon andere onderwerpen opgeraapt zodat de modale Europeaan het gevoel krijgt dat alles voorbij is.

De Rabbijnen spraken met de President van Griekenland, de Aartsbisschop, ministers en Joodse leiders. Ze nodigden tevens Mevr. Katharina von Schnurbein uit, juist benoemd tot de persoon “die het antisemitisme zou monitoren”.

Het was de dag dat Europa besliste producten uit betwiste gebieden te labelen. Toen Mevr. von Schnurbein sprak werd juist bekend dat Israël de diplomatieke dialoog met Europa opschortte.

De EU was “verbaasd” dat een actie van Europa een reactie van een soeverein land uitlokte. Een antwoord kon niet gegeven worden waarom Europa enkel Israël wil labelen en andere 200 conflicten in de wereld negeert. Israël lijkt het uitverkoren land te zijn voor een Unie die aan het uiteenvallen is en waarin regeringsleiders hun plaatselijke bevolking ter wille willen zijn.

De New York Times verklaarde dat de Europese beslissing met "de druk van de steeds stijgende moslimbevolking in sommige landen groot was".
Toen het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten vroeg of Europa een definitie van antisemitisme zou aanvaarden, was er een veelzeggende stilte. Het antwoord dat de rabbijnen kregen was: "De tegenstand is te groot".
Alhoewel sommigen beweren dat Europa een verantwoordelijke voor antisemitisme aanstelde, namelijk, dhr. Timmermans, komt dit weinig overeen met de werkelijkheid. De unie heeft gevraagd anti-Islamisme en antisemitisme onder één verantwoordelijkheid te voegen met de nadruk op het feit dat veel van deze materie een nationale en niet-Europese aangelegenheid betreft.
Het lijkt er meer en meer op dat een definitie om het antisemitisme aan te moedigen meer kans heeft tot slagen bij een stemming dan het omgekeerde. De belangrijkste reden waarom een definitie opgesteld door een orgaan van de EU, door de EU zelf niet wordt aanvaard, is dat de acties van de EU onder haar eigen definitie als antisemitisch zouden kunnen worden beschouwd.
Met alle goede wil van sommige werknemers van de Europese Unie, het is duidelijk dat het lobbyen van anti-Israëlische groeperingen de bovenhand hebben en -hoewel men het ook ontkent- het antisemitisme aanwakkeren.
Europa wil een volgzame Joodse Gemeenschap die, zelfs tegen haar eigen belangen en veiligheid in, verklaart dat Europa de Joden goed gezind is. Tegendraadse stemmen worden niet getolereerd.
De EU staat op het punt uit elkaar te vallen, zeker indien het Verenigd Koninkrijk Europa verlaat. De lidstaten komen over niets overeen, behalve over het feit hoe men het Jodendom stigmatiseert. Het lijkt soms het enige punt wat hen verenigt.
Men wordt voor minder Euroscepsis.
Gelukkig konden de Rabbijnen ook positieve woorden horen. De Aartsbisschop beloofde te ijveren voor een samenwerking tussen de Orthodoxe Kerken en het Jodendom. Een formeel akkoord bestaat met de Katholieke Kerk, maar niet met de Orthodoxe Kerk. Binnenkort vergadert de Orthodoxe Synode. Het is voor het eerst in duizend jaar dat de Orthodoxe Kerken samenkomen. Opperrabbijn Bleich van Oekraïne sprak de Griekse Aartsbisschop die beloofde de samenwerking te steunen. Tijdens de Shoah heeft de toenmalige Aartsbisschop zijn leven op het spel gezet door valse identiteitspapieren aan Joden te geven.
Maar terugkomend op het gedrag van de Europese Unie kan men een andere anekdote aanhalen. Toen Spielberg de "Oorlog van de Werelden" draaide over een aanval van buitenlandse wezens op de aarde, vroeg een vriend aan hem: "Ben je niet bang dat ze gaan zeggen dat het de fout van de Joden was?".
Zulke uitspraken lijken absurd, en toch. In een interview met de Standaard waarin Europees Commissaris Tindemans en onze Minister Geens, de vluchtelingencrisis bespraken, werd een vergelijking gemaakt met de Joodse vluchtelingen van de Shoah.
Het lijkt erop dat het enige wat Europa kan doen tegen de vluchtelingencrisis is Israël en het Europees Jodendom met de vinger te wijzen.
Uiteraard zal dit gemonitord worden door haar eigen organen.■

5200 Rabbijnen
uit de hele wereld vergaderen in New-York

Door Carlo Schreiber

5200 Rabbijnen van Chabad-Lubavitch uit de hele wereld en hun gasten, vierden op 8 november hun jaarlijks banket in New-York, het hoogtepunt na een vijfdaagse internationale vergadering.
Dit jaar stond in het teken van het jaar van "Hakhel".
Hakhel was een bijeenkomst die plaatsvond op de feestdag van Soekot na het Sabbatjaar(1) in de Heilige Tempel in Jeruzalem. Elke Jood, man, vrouw en kind werd verwacht aanwezig te zijn, en de koning zou hen speciale selecties uit de Thora voorlezen.
Tegenwoordig is er geen Joodse koning, en is er geen Heilige Tempel.
Maar de essentie van deze mitswa wordt nu tijdens het hele "Hakhel jaar" uitgevoerd om samen met andere Joden voor Thora-studie en inspiratie bijeen te komen.
Dit jaar vond de vergadering plaats in de "Bedford-Union Armory in the Crown Heights section of Brooklyn", die vroeger een bewaarplaats voor militaire tanks was. De overlevende bij de Mumbai terreuraanslag, Moshe Holtzberg, nu 9 jaar oud, leidde de menigte van duizenden in het reciteren van Tehilim psalmen tijdens het banket.
Moshe's ouders, Rabbi Gavriel en Rebbetzin Rivka Holtzberg, die het Chabad huis in de Indiase stad bestuurden, werden op brutale wijze in november 2008 door Islamitische terroristen vermoord.
Een zeer ontroerende bijeenkomst.

(1) Sabbatjaar: In het Hebreeuws "Sjmita" genoemd. Volgens de Joodse geschriften moet men de velden ieder 7 jaar laten rusten, en mag men niets laten groeien en oogsten. Het jaar volgend op het "Sjmita" jaar heet het jaar van "Hakhel".